

Συνεκδ. ή επίπεδος κατά τας κλιτύς επιφάνεια ή διά τής αντηρίδος επιτυγχανομένη ενθ' άν. Συνών. λακκούλλα, πεζούλλα.

αίμάτακας ό, άμάρτ. 'μάτακας Χάλκ. 'μάτ-τακας Κως Μεγίστ. 'μάντακας Θράκ. (Αίν.) 'Ικαρ. 'μάδακας Κρήτ. Νάξ. (Βόθρ. 'Εγκαρ. Φιλότ. κ. ά.) 'μάντικας Χίος

'Εκ του ούσ. αίματās και τής παραγωγικής καταλ. -ακας.

1) Κρότων, κυνορραίστης προσβάλλων ιδίε τὰ βοσκήματα Θράκ. (Αίν.) 'Ικαρ. Κρήτ. Κως Νάξ. (Βόθρ. Φιλότ.) Χάλκ. Χίος: Φρ. "Ε, ποῦ νὰ σὲ φά' ό 'μάντακας! (άρὰ) 'Ικαρ. || 'Άσμ.

Σάν 'μάτ-τακας έμπήγεσαι νὰ γαιματοβυζάσης, μὰ θὰ φουσκώσης γλήγορες και ξαφνικά θὰ σκάσης Κως

Νὰ τρίβεσαι, νὰ ξύνεσαι, νὰ πέφτουν οί 'ματ-τάκοι αυτόθ. Συνών. κοπρομάτακας, ξερομάτακας, πνιγάρικ, πνιγομάτακας, τσιμπούρι, χοιρομάτακας. β) Είδος μύρμηκος Νάξ. ('Εγκαρ.) 2) Μεταφ. ό κοντού αναστήματος Νάξ.: Εντό τό παιδί είναι μάδακας.

3) 'Επί ανθρώπου, δυσκίνητος, βραδύς, νωθρός, άχρηστος Μεγίστ.

'Η λ. και ώς έπών. υπό τόν τύπ. Μάδακας Κρήτ. Μάντικας Χίος.

αίματάκι τό, κοιν. γαιματάτοι Μεγίστ. αίματοάκι Νάξ. ('Απύρανθ.) αίματοάιν Χίος (Καρδάμ.)

'Υποκορ. του ούσ. αίμα.

'Ολίγον αίμα κυριολεκτικώς ή θωπευτικώς και καθόλου αίμα ενθ' άν.: Φρ. Αίματοάκι νὰ φτύσης σὰ δέ μου 'φταιες! 'Απύρανθ. 'Εκόπην τό αίματοάιν του (έτρώμαξε) Καρδάμ. Συνών. ιδ. εν λ. αίμάκι.

***αίματάρικς** επίθ. Θηλ. αίματοαριά 'Ιων. (Κρήν.)

'Εκ του ούσ. αίμα. Παρά Βλάχ. αίματσάρικς.

'Η έχουσα πολύ αίμα, επί γυναικός, τής όποιας ή έμμηνος ροή είναι άφθονωτέρα.

αίματās ό, άμάρτ. γαιματās Κύπρ.

'Εκ του ούσ. αίμα.

Δοθιήν μέγας αίματώδης: Τοῦτοι οὔλοι εν' γαιματās.

αίματεκχυσία ή, άμάρτ. αίματοξυσία Πόντ. (Τραπ.) 'ματουξιά Λέσβ. ('Αγιάσ. Μυτιλ.)

Τό μεταγν. ούσ. αίματεκχυσία.

1) Χύσις αίματος Πόντ. (Τραπ.). Συνών. αίματοχυσία. 2) Αίμορραγία Λέσβ. ('Αγιάσ. Μυτιλ.)

αίμάτι τό, άμάρτ. γαιμάτι 'Απουλ. γαιμάτοι 'Απουλ.

'Εκ του άρχ. ούσ. αίμάτιον.

'Ολίγον αίμα. Συνών. αίμάκι, αίματάκι.

***αίματία** ή, 'ματία Τσακων.

'Εκ του ούσ. αίμα.

Πληγή, τραῦμα.

αίματιζά ή, άμάρτ. αίμαθιά Θήρ. ναιματιζά Τήλ. άματιζά Κρήτ. Λέσβ. Πελοπν. ('Αρκαδ.) άμαθιά Κρήτ. άμακιά Λέσβ. όματιζά Κρήτ. Πελοπν. (Αίγ. 'Αρκαδ. Βούρ-

βουρ. Καλάβρυτ. Λάστ. Οίν. 'Ολυμπ.) νοματιζά Πελοπν. (Λακων.) όμαθιά Κρήτ. όματιζά Δ.Κρήτ. 'ματία Εὔβ. (Κονίστρ. Κύμ. 'Οξύλιθ.) Σκῦρ. 'ματιζά 'Ανδρ. Εὔβ. (Κάρυστ.) Κῦθν. Μύκ. Πάρ. Σάμ. Στερελλ. (Αίτωλ. 'Αρτοτ. Λιδορ.) Πελοπν. (Μάν.) 'ματιζά Μακεδ. (Βελβ.) αίμασιζά Σέριφ.

'Εκ του μεταγν. ούσ. αίματία. Πβ. Πολυδ. 6,56 «μίμαρκις δέ κοιλία και έντερα μετά αίματος έσκευασμένα... έστι δέ ή καλουμένη αίματία». Πβ. και 'Ησύχ. «αίματία' άλλαντία» και Μ. Έτυμολ. 35,5 «αίμάτια' άλλάντια». 'Ιδ. Γ'Χατζιδ. εν 'Επιστ. 'Επετ. Πανεπ. 14 (1917/8) 20. 'Ο τύπ. όματιζά κατ' επίδρασιν του όμα παρὰ τό αίμα.

1) Είδος άλλάντος εκ του παχέος έντέρου του χοίρου, τό όποιον πληροῦται είτε όρύζης είτε χόνδρου είτε τραχανά είτε έντοσθίων μετά ποικίλων καρυκευμάτων, ένιαχού δέ και μετά αίματος, τό όποιον κατά την σφαγήν του χοίρου λαμβάνεται έντός άγγείου, και έξ έντέρου άλλων ζώων ενθ' άν. β) Τό έντερον αυτό καθ' αυτό τό χρησιμεῖον πρὸς κατασκευήν του άνωτέρω έδέσματος ενθ' άν. γ) Καθόλου τὰ έντερα τὰ προωρισμένα πρὸς παρασκευήν άλλάντων Τήλ. 2) 'Ο στόμαχος του σφαγίου μετά τών έντοσθίων Πελοπν. (Αίγ. Καλάβρυτ.) 3) Σκωπτικώς ό στόμαχος και ό πεπτικός σωλήν καθόλου Εὔβ. (Κάρυστ.): Τί θέλει νὰ φάη αυτός γιά νὰ γεμίσουνε οί 'ματιές του! (επί μεγαλοσώμου).

αίματίτικος επίθ. άμάρτ. 'ματοίτικος 'Ανδρ. Χίος

'Εκ του μεταγν. ούσ. αίματίτης.

Αίματοχρους, επί είδους πορτοκαλίων, τών όποιών αί ίνες είναι έρυθραί ώσει αίματίτιδες φλέβες 'Ανδρ. Συνεκδ. και τό δένδρον: 'Ματοίτικη πορτοκαλιά Χίος

αίματοαραχνιάσμενος επίθ. άμάρτ. 'ματοαραχνιασμένος 'Ιων. (Κρήν.)

'Εκ του ούσ. αίμα και του άραχνιασμένος μετοχ. του ρ. άραχνιάζω.

'Ο αίματομένος και άραχνιασμένος: 'Άσμ.

Να βγάλη τό κλειδάκι του τό 'ματοσχωριασμένο ν' άνοίξη τό σεντούκι του τό 'ματοαραχνιασμένο.

αίματοβούτηχτος επίθ. πολλαχ.

'Εκ του ούσ. αίμα και του επίθ. βουτηχτός.

'Ο βουτημένος εις τό αίμα. Συνών. ιδ. εν λ. αίματοβρεχτος.

αίματοβρεχτος επίθ. 'ματοβρεχτος ΓΔροσίν. 'Αγροτ. 'Επιστ. 157.

'Εκ του ούσ. αίμα και του επίθ. βρεχτός.

'Ο βρεγμένος με αίμα, αίμόρραντος: 'Άσμ.

Σάν ένοιωσ' ό ζηλειάρικς ό φονεάς πώς ήταν πλξά ματόβρεχτο κουφάρι | ... έτρεξ' ενθὺς...

Συνών. αίματοβούτηχτος, αίματοκυλισμένος (ιδ. αίματοκυλῶ), συναίματος.

αίματοβυζαίνω άμάρτ. γαιματοβυζαίνω Κως

'Εκ του ούσ. αίμα και του ρ. βυζαίνω.

Βυζαίνω, ροφῶ αίμα: 'Άσμ.

Σάν μάτ-τακας έμπήγεσαι νὰ γαιματοβυζάσης, μὰ θὰ φουσκώσης γλήγορες και ξαφνικά θὰ σκάσης.

